

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بصیر - بامیان
۱۰ جنوری ۲۰۱۸

با قریه «چهل برج» ولسوالی یکاولنگ و وضعیت رقتبار توده های ستمدیده آن آشنا شوید

این قریه همان طوری که از نامش پیداست یکی از مناطق تاریخی بامیان بوده که دارای چهل برج می باشد. حدود ۷۵ کیلومتر از مرکز ولسوالی یکاولنگ فاصله دارد. این قریه از شهرت لازم برخوردار بوده و گفته شده این قلعه تاریخی از زمان «کوشانی ها» به جای مانده است. آثار بیشتر از چهل

برج در این ساحه به وضوح دیده می شود. اطراف برج های تاریخی این قریه بار ها توسط نصری های (حزب وحدت) جنایتکار شبانه کندن کاری شده و آثار تاریخی به دست آمده از آن توسط جنرال "جوهری" از قومندانان جانی این حزب به بیرون از افغانستان انتقال داده شده است، اما این که از این ساحه چه اثر های توسط نصری ها غارت گردیده، تاکنون فاش نگردیده است.

در این قریه بیشتر از ۴۰۰ فامیل زندگی بدوی داشته و کوچکترین امکانات رفاهی و آسایشی ندارند، آب صحت وجود ندارد، کلینک صحتی در آن وجود ندارد، سرک پخته در آن کار نشده، لیسه ای وجود ندارد و به جز از مکتب ابتدائیه که کودکان می توانند تا صنف ششم در آن درس بخوانند، هیچ زمینه تعلیمی دیگری در آن وجود ندارد و اگر شاگردان بخواهند بعد از صنف ششم هم به تحصیل ادامه بدهند، باید به لیسه «سچک» که از هر طرف دو و نیم ساعت فاصله دارد، پیاده روی کنند.

با آن که از این قریه تاریخی فقط چند برج خاکی و گلی چیز دیگری باقی نمانده است و تمام آثار تاریخی زیر زمینی آن توسط نصری ها و دلالان منطقه به یغما رفته، اما کوچکترین کاری برای بهبود وضعیت زندگی مردم فقیر و دور افتاده این قریه صورت نگرفته است.

اقتصاد اصلی این قریه متکی به زمین می باشد، اما به علت بلند بودن زمین های زراعتی از سطح دریا و چشمه ها، نبود کانال های زراعتی، بند های آب گردان کوچک، اکثراً زمین های زراعتی مردم بدون آب می ماند و حاصل چندانى نداشته و اکثراً محصولات زراعتی با نرسیدن آب خشک می شوند. جمع وسیعی از توده های این قریه که زمین هایشان توسط ارباب های منطقه خریداری شده از این قریه یا به ولسوالی یکاولنگ و یا ولایت های بامیان و کابل برای پیدا کردن لقمه ای نان کوچ کرده و به صف کارگران بیکار پیوسته اند.

وضعیت ناهنجار توده های زحمتکش و ستمدیده این ولایت پس از سرازیر شدن صد ها میلیارد دالر «کمک» نه تنها کوچکترین تغییری نکرده، بلکه از روزی که غربی ها آمده و جنایتکاران و وطنفروشان داخلی را بر سر قدرت نصب کرده اند، همان لقمه نانی را هم که داشته اند، از دست شان گرفته و آنها را آواره و بدبخت ساخته اند.